

[Karen Højte Jensen]

år har aftalerne været flerårige. Det er positivt, fordi det skaber stabilitet.

Da aftalerne omfatter kommunerne, henholdsvis amterne, under ét, er der mulighed for varianter i forhold til gennemsnittet, samtidig med at den samlede økonomi hænger sammen på en sådan måde, at det samlede udgiftsniveau kan finansieres ved det aftalte skattniveau.

Netop de kommunale skatter har været hovedtema i aftalerne siden 1989 – aftaler, som den konservative folketingsgruppe har stået bag. Aftalerne om at nedsætte kommuneskatterne og have uændret skat for amterne holdt for 1989, 1990 og 1991. For 1992-1994 indgik den tidligere regering og de kommunale organisationer en flerårsaftale om uændret skat. Som bekendt blev aftalen ikke fuldt ud holdt for 1992, og derfor blev der i aftalen med KL for 1993 korrigeret for dette, således at både udskrivningsprocent og grundskyldpromille skulle nedsættes. Amterne skulle for 1993 undgå skattestigninger.

Da budgetterne i efteråret var vedtaget, stod det klart, at hverken kommuner eller amter under et havde holdt aftalerne om skatten. Det er overordentlig beklageligt. Vi mener, at aftaler skal holdes, men det kan de kun blive, hvis viljen er til stede, og set i lyset af, at indkomstudviklingen var bedre end forventet, var det ikke rimeligt, at aftalerne ikke blev holdt. Alt i alt er der jo her tale om et merprovenu for både kommuner og amter i forhold til det aftalte.

Den om jeg så må sige ikke holdte aftale blev fulgt op af regeringen og de kommunale organisationer, og i tilknytning hertil blev mulighederne for at fremme beskæftigelsen et hovedtema helt i overensstemmelse med finanslovaftalen om udvidede lånemuligheder med henblik på at fremrykke anlægs- og vedligeholdelsesarbejder, områder, som både i kommuner og amter i de senere år har været nedprioriteret.

Det er tilfredsstillende, at der er vist positiv interesse for på denne måde at sætte aktiviteter i gang og få flere i arbejde, selv om det ikke er gratis. Vi er villige til at drøfte yderligere lånemuligheder til fremme af investeringer, der kan styrke beskæftigelsen primært i den private sektor, men indenrigsministerens idé om i den forbindelse at ændre udligningen, således at gældsætning præmieres, er ikke vor politik.

Jeg vil gerne spørge indenrigsministeren, om det er samme filosofi, der ligger bag regeringens løfte eller trussel i »En ny start« vedrørende en reform af det kommunale tilskuds- og udligningssystem.

Der skal skabes bedre sammenhæng mellem den valgte service og skattebetalingen, bebudes det. Hvilke planer har regeringen? Det interesserer os, men jeg tror også, at mange kommunalpolitikere er interesseret i dette: Hvad skal der ske?

Med det netop indgåede landbrugsforlig skal maksimum for ejendomsskatter sættes ned i en periode. Jeg vil gerne spørge: Hvilke planer har regeringen om at kompensere de berørte kommuner?

Vi har oplevet nogle måneder med gyldne løfter til befolkningen fra forskellige ministre om bedre service og altså flere penge, og nu må tiden være inde til, at vi åbent kan få at vide – og befolkningen kan få at vide – hvad disse løfter koster, og hvor meget regeringen vil give kommuner og amter ekstra til varetagelse af disse opgaver.

Nu er det ikke sådan, at jeg mener, at indenrigsministeren på sine kollegers vegne skal svare for den uhæmmede spenderelyst, der har været fremme, men jeg forudsætter, at indenrigsministeren er parat til at svare på netop spørgsmålet om nogle af de mest aktuelle ting i kommunerne. Det fremgår af »En ny start«, at ventetiderne til hospitalsbehandling, ældreomsorg og børnepasning skal nedbringes.

Jeg vil gerne sige, at disse opgaver er da ganske sympatiske, men de koster penge, og fru Lilli Gyldenkilde har netop efterlyst, hvor pengene skal komme fra, for der er jo identitet her i forhold til den dagsorden, vi netop har fået forelagt.

Vi er naturligvis også optaget af at nedbringe ventetiderne til sygehusbehandling, og det var på den baggrund, regeringen sidste efterår tog initiativ til at få nedbragt ventetiderne til en række sygdomsbehandlinger. Lange ventetider er naturligvis uacceptable, men det vækker selvfølgelig interesse, når Per Kaalund, formand for Amtsrådsforeningen, siger på Amtsrådsforeningens generalforsamling, at det nødig skulle gå sådan, at amterne kommer i en situation, hvor operationskapaciteten er forøget, uden at ventetiden nedbringes. Jeg vil bede om ministerens kommentar til dette.